

ლიანდ ამტკიცებდა, ნუ ატყობდით, ჩვენ ჩვენ უფლებამოსილებით ახლავე დაწერილობით ვანებართვით, რომ მერე საქმე კიდევ სადაოდ არ გავიხილეს და ქალაქ ზედ მერე ხარჯები არ მიეცეთ.

მიხილოვის პროექტში კომისია 23 ახალი მუხლი ჩართო სახელმძღვანელოდ. მაგ. კონცესიონერის დაავალეს წარმოადგინოს სწორე ანგარიში იმისა, რომ მილის წყლის აყვანა მე-2, 3 და 4-ე სართულში შეიძლებოდეს, რადგან დღეს თუ ქუთაისში ამგვარი სახლები ცოტაა, მომეტებულია ერთ-სართულიანობა, ხედავს მერის ქუთაისში მიიღეს ნაშრომული ქალაქის სახეს და აი, ამ დროისთვის ახლავე უნდა უზრუნველყოთ ქალაქი. აგრეთვე უზრუნველ უნდა ჰყოს მიხილოვმა ქალაქი, რომ გამართულ იქნას კარგი ცეცხლის მქრბელობა ქალაქის მიღობად აღდგინდეს, მაგ. განაშენიანდეს და არქიტექტურა გარეგნულ, საფარიანობა და მშენებელი უკეთესად, ქალაქის უმთავრეს ქუჩებში: ბაზალანისა, გაგარინისა, გელათისა, ორბელიანისა, მესხეთისა, გეგუთისა და სხ. მიღობები უნდა გამოიყენოს და წყლის მიმკმები ფარდულები დადასტოვდეს, რაც მიხილოვსარ ქალაქის მართვად უნდა დაეხმოს, ცუდად წყლის სავალი სიდიდით და დახურული სათავის აუზები წყლის სისუფთავის დასაცვლად და, ერთის სიტყვით, ყოველივე მასალა მკვიდრი და გამძლე უნდა იყოს, რომ იქნას არა მარტო საკონცესიონ ვაღის (34 წელი) გასვლაში, არამედ შემდგომ, როცა ქალაქის საკუთრებად შექმნება წყლის მილი.

11/1, საათზე ზოგიერთმა ხმოსნებმა საყვედური განაცხადეს, რატომ თვით ინჟინერები არ არიან კრებაზე მოწვეულნი; უმთავრესად არ შეიძლება ზოგიერთი საკითხის გადაწყვეტა და ამიტომ კრება ვადავალეს ხელისთივსა და დაავალეს ქალაქის თავის მოწვევა ქალაქის არქიტექტორი შულცი.

19 თებ. კრებაზე მიხილოვის თანადსურვეთივე ლაპარაკი გამოიწვია იმ საკითხში, თუ როგორ უნდა გაიყვანოს მან ქალაქის ხიდები წყლის მილები. რადგან არ იცოდნენ ამ ხიდების სიმაგრე და სიმაკვრივე, ადვილი შესაძლებელია რკინის მილებმა დაახიანოს და ჩახტებოს, ამისათვის დაავალეს მიხილოვს ექსის კვირის განმავლობაში წარმოადგინოს ანგარიში იმისა, თუ როგორ უფრო მოსახერხებელი იქნება ხიდებზე მილების გაყვანა, რომ არ დაზიანდეს სიმაკვრივე.

ასე და ამ ნაირად შეთანხმდნენ ქალაქის მამანი და ინჟინერი მიხილოვი მილის წყლის გამოყვანის პირობაზე. რამდენად პირობად შესარულდნენ კონტრაგენტები თავიანთ პირობას, შემდეგ აღმოჩნდება...

19 თებ. ერთხელ კიდევ გაიხსენა ქუთაისის პოლიციის მეთაურმა თავის ხელქვეითთა (ვითომ) გაქირავებული მდგომარეობა და მამართა საბჭოს წინა დარბაზში მოიხმაროს ის ფული, რომელიც რჩება ყოველწლივ პოლიციის საკორიგებოათვის გადაღებულ ფულიდან. ამგვარი ფული ამ ორს წლისა 1,500 მანეთამდე მატებს, და აი, ეს ფული მინდა მოვხმარო „გორაკეობის“ „სუსკოი პოლიცია“-ის მდგომარეობის გაუმჯობესებასა. მაგრამ ამგვარ ხარჯებს ხმოსნებმა ექვის თვლით შეხედეს და ითხოვეს, დაეყოფინა (პოლიციისთვის) წარმოადგინოს ქალაქს ყოველივე ანგარიში, რაში არ იხარჯებია...

ურიების უბნის სანიტარულმა დასმა ამ ორის თვის წინად შედის კირის მოლოდინში, რადგან სხვა ვეღარ იღონარა, გააქვთებინა ამ უბნის მცხოვრებთ ქუჩებში დასადგმელად 7 სანაგვე ყუთი, რომლებშიც სახლის პატრონებს ეზოების ნაგავი უნდა ეყარათ. დღემდე ეს ყუთები სანიტარულ დასის მხრივ ერთ საუკეთესო საშუალებას წარმოადგენს ურბენის უბანში დაშვებულ უწყინდური მისასობლად. მცხოვრებლებიც ძლიერი მაღლივნი იყვნენ იმითის შემოდგენებისა.

მაგრამ დღეს-კი სასანიტარო დასის ასეთი საკირო განკარგულება ქუჩებში წესიერების დამცველთა მეთაურს დაუგია, ეს ყუთები წესიერების დარღვევად მიუჩნევა და ფიცხელი განკარგულება მოუხდენია ადლოთ, გაუქმდნენ. ხალხი ჩივის: „აღარ გვაყენებენ, ბატონო, აიყარეთო, გვეუბნებიან და რა წყალში გადავარდეთ, აღარ ვიცით. ღვთის შვილებმა (ლოკადენენ) სასანიტარო დასის წვერებს) სიკეთე გვიყვებს, უშინდურობისაგან გავწმენდას გვიპირებდნენ და ახლა ყოველივე მოვიხატეს, რაც გავმეწყობოდნენ, ვცდილობდით წინდათ, ვყოფილიყვით, მაგრამ, როგორც უნდათ, ბატონო, ყუთები აღარ გვაქვს, სანაგვე „ტარკები“ გვიან-გვიან დაიარებინა ნაგვის წასაღებად და ამიტომ ვრჩებით ისევ ნაგავში“.

ვის დაცვის სურვილი გაპოვიებითა და რას ვხედავთ: არც ქალაქი, არც პოლიცია ამას ხელს არ უწყობს, პირ-იქით კერძო კაცთა თაოსნობას ხელსაც უშლის...

ქალაქის საქმეებს შევხებით და ერთხელ კიდევ გინდა გავახსენოთ იმათ, ვინც ასე გულმავიწყობს, რომ სწორედ იმ ადგილას (გაგარინის ქუჩიდან კათოლიკების გადასახვევში, რიენაშვილის სახლის ყურეში), სადაც ამას წინად ექიმის ხინჯის მკურნალობის ცენტრი ფიქრებდა, ჩამტკრეულ ტრატორი არის ხრამში ყანად ლორთქიფანის საქმის გარჩევის დროს სასამართლოდ მომავალს აუარებელ ხალხში, ერთ ქელს ფეხი ჩაუვარდა და რომ იქვე ხელი არ ეტაცნათ და გვერდზე გადაწოდისაგან არ გადავიჩინათ, შიგ შუა-გულს წვივში მიგმსხვრედა ფეხი. მერე, მარტო გაგარინის ქუჩაზე როდია ამისთანა თავ-პირ და ხელ-ფეხ სამტრევეები, თითქმის ყოველ ქუჩაზე შეხვდებით და, აბა, ერთი იგივერეთ, ამგვარ უხედიურ შემთხვევითა მავალითებით როგორ გუნებაზე დადებინა ეტლებით მოსიარულნი?!. ყოველს ამას ქუთაისის მკვიდრი ძალაუფლებად ურიგდებდა და მოთმინებდა იტანს...

ამ ორს დღეში (19 და 20) ორი კაცი მოპკლეს ღუქში ქვიფის დროს. ორს ახალგაზდას—ნარას და თერძს ერთმანეთში მკვლეულად ქონიით და პურის ქაშის დროს გაგასენებიათ. ერთს მეორისათვის აუტყვნი ჩხუბი და დაუტოვა ხანჯლით. დატოვილი ვაქცულა უშინდია რევოლვერი, დაბრუნებულს და, როცა დამკვიდრს ხელ-ახლს წაპკლებია, უხერხია რევოლვერი და იქვე მოუკლავს.

მეორე მოკლულიც რევოლვერის მსხვერპლი გამხდარა, მხოლოდ უტყვებდობით-კი. 20 თებ. ნაშუადღევს ლეჩხუმელი (ს. უკუპელი) ახალგაზდა ჯარის-კაცი სილაკაძე შესულა მებანკ-ხინჯალით (სულთანს ღუქში, ჯაქვის ხიდთან), ამოუღია რევოლვერი და უთქვამს ბიჭისათვის, წამხდარია და გამიყვითო. პატრონს დაჰყვივობდა, რომ შიგ ტყვია იყო. მკეთებელს აუღია ხელში, მოუწვია ჩახახჩი, რომელსაც უტყვ ასხლტვია ფეხი და პირით პატრონისკენ მიმწვრილი რევოლვერი გაგარდნილა, მოპკვდარი (სილაკაძეს) შიგ გულში და იმ წამზე დაუღვია სული. მკვდასი ჯერ პატრონი არ აღმოჩენია და წაიყვანეს სამხედრო სამკურნალოში გასაქურდა.

ოჭურაშეთის ძალაქის სახაპო.

25 თებერვალს მოხდა ჩვეულებრივი კრება ოჭურაშეთის ქალაქის რწმუნებულთა. კრებას თავმჯდომარეობდა ქალაქის მოურავი დ. ზ. ცხეთაძე. საბჭოს წინასწარა წარსულის კრების ანგარიში; ანგარიშიდან გავიგეთ, რომ წარსულ კრებაზე საბჭოს თანხმად ხმოსნის თ. დ. კერისათვის წინდადებდა, მომავალ თვატრისთვის დაულომა საქალაქო ბაღში ადგილი, მაგრამ ვინ იქნება, რომ ამგნება იცისოვის, ეს-კი ჯერ არ ვიცით. ვიცით მხოლოდ, რომ ამას წინად დანგერულ იქნა ქალაქის კუთვნილი წაბლის სახლის თვატრის მასალად; ვიცით ისიც, რომ ეს ფიცრები თითოეულად დაიკარგა; ისიც ვიცით, რომ ამივე საგნისათვის გაიშართა რამდენიმე წარმოადგენა, შეროვდა რამდენიმე ასი მანეთი, მაგრამ ის-კი არ ვიცით, დღეს ეს „თეატრის ფანდი“ სად არის, ვიტყვი მხოლოდ, რომ ბაღში გაიოხ ყრუბის ხელმძღვანელობით გაკეთდა, თვატრის საძირკველი—გაკეთდა და იქვე ჩაღდა.

თვატრი რომ აქტივდებელი მოთხოვნილება დღეს ოჭურაშეთისთვის, ეს აპირდება აშკარაა. მაგრამ ჩვენ ყოველივეს ვიმართლებთ თავს მით, რომ ბუღია არ არისო. დალოცვილებო, თუკი ვატარა დ. ნაგომარმა წარსულის წლის განმავლობაში ააგო მშენებელი მკვიდრი და შესაფერი ქვიტიკრის შერობა, ღირებული ექსის ათას მანეთად, ნუთუ ოჭურაშეთს გაუტრდება? მაგრამ, ხომ მოგვსენებთა, ბებერის ძიძის ხელში ბიდანია უქმელი მოკლული. ჩვენც, ოჭურაშეთისა; ეს ბებერი „ძიძები“ გვიკლავს ბაღანს შიმშილით. ყველას მეთაურობა-პირველობა უნდა, უკანასკნელობა-კი არავინ კადრულობს. წინდადელ სხდომაზე გადაუწყვეტიათ ქალაქის აბულატორიის გასაუფლებებლად და მის ინჟინტარის შესაქმნელად გადაიღვეს 13 მანეთი, ხოლო წერილმან ხარჯად—50 მ. თამამად შევიძლიან ესთქვათ, რომ ერთადერთი ნაყოფი, ყველას სასარგებლო, ოჭურაშეთის თვით-მმართველობის მოქმედებისა ეს ამბულატორიაა (შემდეგში სტატისტიკურის ცნობებით დავასაბუთებთ მის მიერ მოტანილ სარგებლობას). მაგრამ ვერ მივხვდარვართ, ვერ

გავიგო, რა მოსახრებით ჰხელმძღვანელობდა „განახლებული საბჭო“, როცა მაგ ღირებთათვის ფრიად სასარგებლო დაწესებულებას თითქმის მდიდრებისად ჰხდის. საქმის არის, რომ წარსულს წლებში, როცა ქალაქის კასნას აბულატორიით ზარალი ექლოდა, ავამდგომლებს გასინჯვა მხოლოდ ერთი აბაზი ღირდა. განახლებულმა საბჭომ-კი ექვსი შაური გახდა. ეს მით უფრო გაუგებარია, რომ წარსულს წელს აბულატორიის აბაზიანმა შემოსავალმა თითქმის ხარჯი დაშვარა.

წინდადელ კრებაზედვე გადაწყვეტითა, ამიერიდან მერი ყურადღება მიექცეს ბაზრის ზედმხედველისაგან, რომ პირველად ჩარჩები არ ყიდულობდნენ სოფლიდან შემოტანილ სანთავებს.

25 თებერვლის საბჭომ განიხილა და დამტკიცია ამ წლის ხარჯთ-აღრიცხვა, რომლიდანაც სჩანს, რომ წელს ქალაქის მოსალოდნელი შემოსავალი იქნება 9,754 მ. 52 კაპ., გასავალი-კი 9,701 მან. 20 კ. გასავლის ხაზგამოღობა, სხვათა შორის, მოსხვენებლობა, რომ ქალაქს თვით-მმართველობის შესახებ უჯრება—3,413 მან., ქალაქის პოლიცია—1,06 მან., ცეცხლის საქობი—96 მან. დღდათა სამინისტრო სკოლის შენობა—150 მან., სამრეწოლო—150 მ., ქალაქის საქობზე-ლოსი 100 მ., ქალაქში მოკლულ დახმულ საქობლის მოყურადღებებს—120 მ., სანიტარულს გაუმჯობესებას 100 მ., ქალაქის უქმისა 600 მ., ფერშალს 180 მ., ახალი ფარნების შესაქმნად 140 მ., ქალაქის ბაღს 200 მან. იგივე ბაღი შემოსავალს იძლევა 7 მანეთს.

ჩვენ აქ მოგვყავს შშრალი ციფრებითა იმიტომ, რომ მითხვებოდა გაითვალისწინოს, თუ საითკენ არის მიმართული საბჭოს თვლი. ამავე საბჭოს მოპხსენდა, რომ ბიბლიოთეკის ძველი გამგე ბ-ნი ვაშაყმაძე თავს ანებებს თავის მოვალეობას, საბჭომ აღიჩინა ოთხი კაცი: ხმოსანთავანი ბ-ნი ს. გრიანოვი, ხოლო გარეშეთაგანი ბ-ნი ი. კიკეაძე, ა. წულაძე და სამ. ვაშაყმაძე კომიტეტის წევრებად და მათვე მიანდა სამკითხველოს გამგის არჩევა მათ შორის. დასასრულ, დადგენილ იქნა მარტის ნიხრი. პურზედ დასტოვეს ძველი მაზანდა 3 და 4 კაპ., ხოლო ხორკს მოუმატეს კაბეტი გირვანქაზე—10—11 კაპ. როგორც წინდადელ კომიტეტიდან აღმოჩნდა, წინად სამკითხველოს კომიტეტიც ჰყოლია ხმოსანთავან შემდგარი, მაგრამ ამ კომიტეტს არავითარის მოქმედებით თავისი არსებობა ამ საქმეში არ დაუტკიცებია, ერთმა იმათგანმა სოლო. ქვიშვილმა—ისიც-კი განაცხადა, რომ არ-კი ვიცოდით, თუ-კომიტეტი წვერი ვიყავით.

ხან შორიღვან.

გოგოლის იუბილეს გამო.

გაზეთი „Нов. Вр.“-ს 21 თებერვლის №-ში, რომელიც თითქმის სრულიად გოგოლის შესახებ დაწერილის წერილებით დაღეკებით არის სასვე, მოათესებელია, სხვათა შორის, ერთი წერილიც: „Разноязычный Город“ ამ წერილში მოყვანილია ცნობები გოგოლის უცხო ენებზე გადათარგმნის შესახებ და ჩამოთვლილია 24 ენა, რომლებზედაც, ავტორის თქმით, გადათარგმნილია გოგოლის თხზულებანი.

ჩამოთვლილ ენათა შორის მეორე ადგილი უჭირავს სომხურს ენას, ხოლო ქართული ენა სულაც არ არის მოხსენიებული. მართალია, ავტორი დასძენს: „По всей въроятности въ иноязычныхъ и вообще въ иноязычныхъ журналахъ и газетахъ заключаются какия-нибудь свѣдѣнія о переводахъ изъ Гоголя также на языки мужицкй, грузинскй (въдъ грузинская литература одна изъ самыхъ оживленныхъ въ Россй инородческой)“...ო, მაგრამ დაბეჯითებით არ იცის, მოიპოვება თუ არა ქართულს ენაზე გოგოლის თხზულებათა თარგმანი და ამიტომ არც იხსენიებს თავის საში ჩვენს ენას.

მე გგონია, არ იქნებოდა ურიგო, რომ ვისმე ეთაყა და, როგორც პუშკინის დღესასწაულის დროს გამოიკა ქართულად პუშკინის თხზულებათა თარგმანი, ისე ახლაც გამოიკა გოგოლისა. თუ არა ვცდებით, გარდა უკვდავს კომედიის „რევიზორისა“, რომლის ნახვითაც ჩვენს სენაზედ არა ერთხელ დამტკარია ჩვენი საზოგადოება და თვითუც-ხოცა, ქართულად უნდა იყოს ნათარგმნი: „Шриель“, „Повесть о томъ, какъ поехалъ Иванъ Ивановичъ съ Иваномъ Никифоровичемъ“. ეს სამი თხზულება, ერთად გამოცემული, საუკეთესო საკითხავი წიგნი იქნებოდა ჩვენთვის, რუსულის არ მცოდნე, მკითხველებისთვის, ხოლო თუ მკითხველი და რომელიმე ამ თხზულებათაგანი არ არის ჯერ გადათარგმნილი, გგონია, ახლაც მინც

უნდა იქმნან გადათარგმნილი გოგოლისავე უკვე „Мертвыя души“—სათან ერთად და დაბეჭდილი.

საზოგადოდ უნდა ვსთქვა, რომ ჩვენი ნათარგმნი ლიტერატურა ერთმან სუსტობს და თვით რუსულიდანაც-კი ცოტა ნათარგმნი გვაქვს. მაშინ როდესაც, მაგალითად, მთელი განათლებული კაცობრიობა ლევ ტოლსტოის თხზულებათა კითხვით სტკებდა; აგრ-აგრ რამდენი ხანია, ჩვენ სულაც არ მოგვეგოვება მის თხზულებათა თარგმანი და ეს სირცხვილია მარტო, სხვა რომ არა იყოს-რა! თუ გინდა, რომ ერთა შორის ქართველი ერის სახელიც იხსენიებოდეს, როგორც იმაზე უნდა ვცდილობდეთ, რომ ქართველ სიტყვერების ნაწარმოებნი ითარგმნებოდეს უცხო ენებზედ, არა ნაკლებ უნდა ვცდილობდეთ, რომ ქართულს ენაზედ შექმნდეს უცხო მწერალთა ნაწერები, კლასიკურად ცნობილი მანც. ენები არ-ვიციოთ, იტყვიან. ეს რუსული ენა მანც ხომ ყველამ ვიცით და რუსეთის კლასიკები მანც ზოდოეთარგმნია. საკვირველია, ღმერთმანი, როგორთ ჩვენებურ ახალგაზდას საქმე: არც მხატვრობითი ნიჭი მოვაგვება, არც ფენტაზია აქვს და მანც ცოდილობს ორიგინალურ ნაწარმოებთა შექმნას მისთვისაც აჯობებდეს და საზოგადოებრივთვისაც, რომ ამის ნაცვლად ეთარგმნა რამე, მაგრამ არა, უეჭველად „ჩემი რამ“ უნდა ესთქვად და წვალობს ტყუილად, თარგმანს-კი არ კადრულობს...

რუსეთი

—ოფიციალურს „ფინლ. გაზ.“-ში მთავრობის მიერ გამოცხადებული შედეგე: 1901 წ. 29 იანისის უმაღლესის მანიფესტის გამოცხადებისა გამო 3 და 10 თებერვალს ჰელსინგფორსის ორს ლუტერანთა ეკლესიაში მომხდარმა ამბავმა მრავალი სხვა-სხვა გვარი მოქმედა-მოქმედა გამოიწვია. შეუსაბამო მოქმედა-მოქმედა თავიდან ასაცილებლად „ფინლ. გაზ.“-მა საქიროდ სტერო გამოცხადებინა, როგორც თვით მომხდარი ამბავი, ისრე მისი მოსამზადებელი ავტორია.

1901 წ. 29 იანისის (12 ივლისის) უმაღლესის მანიფესტით გამოცხადებულ იქნა ფინლანდიის დიდის სამთავროსათვის შემოღებული და უმაღლესად დამტკიცებული ახალი წესდება სამხედრო ბეგრისა. მალე ამის შემდეგ, ჰელსინგფორსში იწყეს შეკრება 1899 წ. საგანგებო სეიშის დებუტატებმა და საპოლიტიკო მოღვაწეობით ცნობილმა სხვა კაცებმა:

რამდენისავე კერძო ყრილობის შემდეგ, რომლებიც უმეტეს ნაწილად ცნობილის საპოლიტიკო მოღვაწის მებელნიის ბინაზე ხდებოდა, ყველს ზემოდ დასახლებულნი დეპუტატი და საპოლიტიკო მოღვაწენი 4 (17) ავგისტს შეგრიბნენ ტურგოლის კუნძულზე (ჰელსინგფორსის მახლობლად) და აქ შედგინეს პასტორებისადმი წარსახვენი პროკლამაცია (მოწოდება): პროკლამაციით სთხოვდნენ პასტორებს თავისი მავალითი შექმნებინათ ხალხი, რომ უმაღლესად გამოცემულს მანიფესტს არ დაჰმორბოდნენ, აგრეთვე არ გამოეცხადებინათ ეკლესიებში კათედრიდან, როგორც ამას თხოულობს კანონი, „რათა ამითი ახალს დადგენილებას არავითარი კანონიერობის ნიშან-წყალი არ დაჰხნოდა“ (უმაღლესის მანიფესტების სავეკლეო კათედრიდან გამოსხადება ხალხის განსაცნობლად კანონით და ჩვეულებით საავალდებულოა).

აღნიშნულს პროკლამაციას მალე მოჰყვა მეორე—„სამხედრო ბეგრის ახალის წესდების გამო როგორ უნდა მოვიქცეთ“, რომელსაც ქვე წყურა „სეიშის ზოგინთა დეპუტატები“ და ხალხში ძლიერ გავრცელდა. უკანასკნელი პროკლამაცია, „მოქალაქეთა მიმართ მიმართული“, ურჩევდა მრევლს დეპუტატების პირით ვთხოვანთ პასტორებისთვის, რომ უმაღლესი მანიფესტი ეკლესიებში კათედრიდან არ გამოეცხადებინათ, ხოლო თუ რომელიმე პასტორი ურჩობას გასწევდა და მანც მოისურვებდა მანიფესტის ეკლესიაში გამოცხადებას, ამ შემთხვევაში წინააღმდეგობა გაეწია თვითონ მრევლს და ნება არ მიეცა მღვდლისათვის მანიფესტის წაკითხვისა. წინააღმდეგობა დროს ხალხს ყოველგვარი ღონისძიება უნდა ეხმარა და ხელი შეეწყო მღვდლებისთვის, მაგრამ თუ ის თავისას არ დაიშლიდა, მაშინ დემონსტრაციულად ყველანი გარედ გამოსულიყვნენ. გარდა ამ პროკლამაციებისა, გამოცემულ იქნა მრავალი ბროშურა და ცალკე ფურცელი სტოკჰოლმიდან და შტეტინიდან, რომლებზეც ხალხს ახალს წესდებას სახმელრო ბეგრისას (ქართულად) ვადასტავებენით და განებდ დამახინჯებით აცნობდნენ. თანამხად ზემოდ აღნიშნულს პროკლამაციის

პროკლამაცია, უმაღლესის მანიფესტის ეკლესიის კათედრიდან გამოცხადებულ წესდამა პასტორმა სრულიად უარი განაცხადა და გიგრთვამა ფინლანდის ბეგრისაში იშუამდგომლეს, რომ ამ მოვალეობისაგან განათავისუფლეთო, სხევა-კი შეუფერებელი და საწინააღმდეგო. შინაარსის ქალაღდები შეიტანეს, რომ „უმაღლესის მანიფესტს კანონიერად არა ვცნობთო, ამიტომ „სინილი სით არ შევიძლიან ხალხს იგი კანონად გამოეუცხადოთ, რადგან ამითი არსებულს უფლებას და მიღებულ ფიცს დავარღვევთო“ სენაშმა ყველა ამ უმაღლესობაზე პასტორებს უარი განუცხადა და მისწერა სასულიერო კონსისტორიებს, რომ ახალის კანონის დროზე გამოსტკევენდოდ შესაფერი ღონისძიებანი მიიღეთ.

დამნაშავე ავტორებმა ან არ დაუგზავნეს საპასტორო გამოცხადებულ კრებული დადგენილებათა, სცა იყო მოთავსებული უმაღლესი მანიფესტი, ან ღიღ-ხანს დაბარკოლეს მათი გავხანვა და ამასობაში საწინააღმდეგოდ მოამზადეს ვაგლენიანი ინტელექტუალთა თვით ხალხიც. ერთმა მაგისტრატმა გამოაცხადა კიდევ, რომ „ახალს წესდებს კანონის ძალა არ შეიძლება ჰქონდეს ფინლანდიაში“.

ზოგან განათლებული წედიოდნენ ცკლესიაში და მრევლის სახელით უშლიდნენ პასტორებს; არ შეიძლება წყაითხვა კათედრიდან „იმისთანა“ საბუთებისა, რომელიც შედგენილი არ არის იმ წესით, რომელსაც მოითხოვს ძირითადი კანონებო“. ზოგან ეკლესიებშივე ფსალმუნებს გალობდა ხალხი და ამით უშლიდა პასტორებს მანიფესტის კითხვას.

ერთს ეკლესიაში განათლებული ძალითი ჰრგდნენ ხალხს ეკლესიიდან, ნუ მოისმენთ მანიფესტსაო, ხოლო, როცა პასტორი გარედ გამოვიდა, გამოსტკეს ხელიდან საბუთები და კისრის კვრით გაავადეს.

ინც ამ გვარ უწყსობისათვის პასუხის გებაში იქმნა მიცემული, იმათ სასამართლო ამართლებდა და არავითარს სასჯელს არ უნიშნავდა.

ზოგან კიდევ პასტორები, თუმცა სენატი და ეპისკოპოსნი უბრძანებდნენ, მანც არ კითხულობდნენ მანიფესტს ეკლესიაში. მოწვევის ისეთი პასტორები, რომელთაც მრევლი არა ჰყავდათ და იმათ დაავალეს კითხვა მანიფესტისა. ერთმა ამისთანა პასტორმა დაიწყო კითხვა მანიფესტისა ჰელსინგფორსის ეკლესიაში 3 თებერვალს, მაგრამ მაშინვე გარს შემოეხვია ხალხი ერთის გავითის რედაქტორის მეთაურობით და შესძახა: „ფინთა ერის სახელით ვთხოვთ შესწყვიტოთ კითხვა და ჩამოხვიდეთ ამბიონიდან“. ხალხმა დაიწყო გალობა ფსალმუნისა. პასტორი იძულებული იყო შეეწყვიტა კითხვა სამხედრო ბეგრის წესდებისა.

უწყსობის მოთავენი პოლიციაში წაიყვანეს, შეუდგინეს განაჩენი და მერე გაათავისუფლეს. 10 თებერვალსაც ასევე მოიქმედა ხალხმა. მაშინ მოთავე იყო დირექტორი ერთის ფინლის სკოლისა. მონაწილეობას იღებდნენ ღონის თანამდებობის კაცი, მაგისტრები ფილოსოფიისა და სხვა ნასწავლი კაცები. ერთმა ამ განათლებულთაგანმა ჯობი-კი დაარტყა პოლიციელს. მათ შორის მოსწავლე ახალგაზდებიც ბეგრნი იყვნენ. ყველანი პასუხის-გებაში იყვნენ მიცემულნი.

უცხოეთი

იგზისნი. გლაზგოში ყოფნის დროს ლორდი როზბერი ერთს სიტყვას არ დასჯერებია. როზბერის სიტყვა წარმოუთქვამს სტუდენტთა მიტინგზედ, ბირჟის შენობაში, ვინდზორის სასტუმროში. უფრო სანიტრესო იყო ეს უკანასკნელი სიტყვა, რომელშიც იგი სალობერლო დასს შეხვებია. ვუყუბარო, უთქვამს როზბერის, რომ ღიბნარობის ხელს არ იღებენ ძველ, დახვედებულ ფორბულებზედ. ლიბერალიზმა უნდა იხელმძღვანელოს გონიერებით სწინაო პოლიტიკაში და ისტორიულის იმპერიალიზმით სავარყო პოლიტიკაში.

—26 თებერვალს საგანგებო თათბირი ჰქონდათ მინისტრებს ირლანდიის საქმეების გამო. სამინისტროს აზრით საჭიროა რამე უზემების მიღება ირლანდიელთა, გაძლიერებულ ავტორიის წინააღმდეგ. ზოგიერთ მინისტრებს საჭიროდ დაუნახავთ ირლანდიის ლიგის გაუქმება, მაგრამ უმრავლესობა წინააღმდეგი ყოფილა. — ომის მომხრე გავითები სცილობდნენ როგორმე შესუსტონ ის ძლიერი „თამაქ-დილება“ რომელიც ლორდ მკეტუნის დატყვევებამ ინგლისელებზედ მოახდინა. „Daily Chron“ სწერს, ვერ ვერაფერს ვიტყვი

